

Dosarul nr. 3r-216/22
2-21168519-01-3r-11072022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud.: G. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

DECIZIE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans” reprezentată de avocatul Coban Igor,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans” împotriva Guvernului Republicii Moldova, terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova cu privire la anularea Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257/2017,

împotriva încheierii din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost considerată inadmisibilă acțiunea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans”,

c o n s t a t ă:

La 15 noiembrie 2021, SRL „IGP-Trans” a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Guvernului Republicii Moldova, solicitând anularea Hotărârii Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că la 15 septembrie 2021 a fost adoptată Hotărârea Guvernului nr.183 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257/2017.

La 11 octombrie 2021, a expediat în adresa Guvernului cerere prealabilă, solicitând anularea Hotărârii Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 și suspendarea acesteia.

La 28 octombrie 2021, la adresa electronică a avocatului său Coban Igor, a parvenit răspuns la cererea prealabilă semnată de Secretarul general adjunct al Guvernului, din care nu rezultă o soluție referitoare la cererea prealabilă înaintată.

Reclamanta consideră că modificările operate, prin Hotărârea Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 la Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017 pentru aprobarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi

rutiere, contravin direct prevederilor Codului transporturilor rutiere a Republicii Moldova, prin urmare sunt ilegale și pasibile de a fi anulate.

A menționat că, la adoptarea Hotărârii Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 nu s-a ținut cont de prevederile art.2, art.3 alin.(1) și art.4 din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative.

Pe lângă acestea, Hotărârea Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 a fost adoptată fără consultarea publică a companiilor de transport.

Pentru consultări publice, proiectul Hotărârii respective, a fost publicat la 08 septembrie 2021 pe portalul „Particip.gov.md”, oferind doar două zile pentru avizare până la data de 10 septembrie 2021.

Mai mult, proiectul hotărârii date nu a fost avizat nici de Centrul Național Anticorupție.

A indicat că, majoritatea dintre transportorii auto internaționali, utilizatori ai autorizației CEMT, nu au cunoscut despre inițierea modificării Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorităților de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017.

Modificările introduse prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021 i-au luat prin surprindere pe majoritatea transportatorilor internaționali deținători ai autorizației CEMT, acordându-le mai puțin de 1,5 lună de zile pentru a se conforma noilor rigori, fiind un termen excesiv de restrâns.

Astfel, prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021, la pct.7 din Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorităților de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017, a fost introdus un nou subpunct și anume subpct.43, unde la *lit.c*) reglementează că: *„autovehicule eligibile pentru repartizarea autorizațiilor CEMT – ansamblul format dintr-un camion sau un autotractor cuplat cu o semiremorcă, care sunt deținute în locațiune, dacă au fost luate în considerare la eligibilitatea operatorului de transport în conformitate cu art.31³¹ alin.(2) lit.c) din Codul transporturilor rutiere nr.150/2014. Nu mai mult de un autovehicul în locațiune poate fi acceptat ca eligibil”*.

În opinia reclamantei norma precitată supra este inoportună, care contravine normelor legale și încalcă drepturilor multor transportatori auto internaționali utilizatori ai autorizației CEMT, favorizând în acest sens doar companiile mari de transportatori.

Din dispozițiile pct.7 subpct.43 lit.c) din Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorităților de transporturi rutiere, rezultă că, operatorul de transport poate înainta doar un singur autovehicul, pe care îl deține în locațiune, pentru repartizarea autorizațiilor CEMT.

Până la introducerea modificărilor în Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorităților de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017, operatorul de transport putea solicita repartizarea autorizațiilor CEMT pentru toate autovehiculele pe care le deținea în locațiune. Cu atât mai mult, 60% din autovehicule, aproximativ în număr de 3000, pentru care se solicita repartizarea autorizațiilor CEMT, erau deținute în locațiune, însă după aceste modificări, aceste 3000 de camioane nu vor mai activa, fapt ce va duce la creșterea șomajului și la scăderea transportului internațional de mărfuri.

Reclamanta a subliniat că, potrivit art.153 lit.c) din Codul transporturilor rutiere, operatorii de transport rutier sunt obligați să dețină în proprietate sau leasing financiar cel puțin 1/3 din vehiculele rutiere de care dispune întreprinderea, celelalte 2/3 pot fi în locațiune.

Consideră că, dispozițiile pct.7 subpct.43 lit.c) din Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorităților de transporturi rutiere, contravin *art.31³¹ alin.(2) lit.c) din Codul transporturilor rutiere*, care cert stipulează că, se consideră eligibili operatorii de transport rutier care dețin în proprietate, în leasing financiar și/sau locațiune cel puțin un autovehicul eligibil, cu masa totală maximă autorizată de peste 6 tone, care corespunde normelor tehnice și de siguranță pentru categoria de clasificare corespunzătoare categoriei respective de autorizații CEMT. Se admit la repartizarea autorizațiilor CEMT doar autovehiculele înmatriculate în Republica Moldova.

Din norma dată de drept reiese că este eligibil operatorul de transport care deține în locațiune cel puțin un autovehicul eligibil. Sintagma „*cel puțin*” stabilește că operatorul de transport rutier poate solicita repartizarea autorizațiilor CEMT cel puțin pentru un autovehicul deținut în locațiune.

Cele menționate denotă faptul că Hotărârea Guvernului nr.183/2021 vine în contradicție cu prevederile Codului transporturilor rutiere, care este o lege organică.

De asemenea, ultima propoziție din subpct.43 din pct.7 din Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorităților de transporturi rutiere, introdus prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021, contravine normelor de întocmire a actelor juridice normative.

Afară de aceasta, dispozițiile pct.7 din Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017, prevede noțiuni de bază (definiții) a termenilor folosiți în Regulament, pe când ultima sintagmă a subpct.43 din pct.7 din Regulament vizat, introdus prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021, care stabilește că „*nu mai mult de un autovehicul în locațiune poate fi acceptat ca eligibil*”, reprezintă o normă prohibitivă, adică stabilește o interdicție.

La fel, sintagma „*nu mai mult de un autovehicul în locațiune poate fi acceptat ca eligibil*” din subpct.43 din pct.7 din Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, introdus prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021, nu a fost prezentă în proiectul respectivei hotărâri și nici nu a fost indicată în *Sinteza obiectiilor și propunerilor/recomandărilor la proiectul Hotărârii Guvernului RM pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257/2017.*

În viziunea SRL „IGP-Trans” respectiva reglementare din subpct.43 din pct.7 din Regulament privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, introdusă prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021, nu a fost supusă negocierilor publice, fiind introdusă în mod „clandestin”, creând dubii referitor la legalitatea acesteia și procedura de legiferare la modul de introducere a respectivei sintagme în textul final al Hotărârii de Guvern contestate.

De asemenea, prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021 au fost abrogate pct.71 și 72 din Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, care conțineau prevederi identice cu cele ale art.31³¹ din Codul transporturilor rutiere.

Aceste norme de drept prevedeau modul de repartizare a autorizațiilor CEMT și condițiile pe care trebuia să le întrunească operatorul de transport rutier.

În opinia reclamantei se constată o *neconcordanță între prevederile imperative ale legii, la caz a Codului transporturilor rutiere și modificările operate în Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257/2017, prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021.*

Contactând reprezentanții ANTA, aceștia au declarat că înregistrarea operatorilor pentru repartizarea autorizațiilor CEMT va avea loc dor în conformitate cu Regulamentul vizat.

Prin urmare, persoanele care întrunesc condițiile prevederilor art.31³¹ alin.(2) din Codul transporturilor rutiere vor fi înregistrate ca operatori de transport rutier și li se vor repartiza autorizații CEMT, iar operatorii de transport rutier care au mai multe autovehicule în locațiune vor avea posibilitatea să li se elibereze autorizația CEMT doar pentru un singur autovehicul deținut în locațiune, celelalte autovehicule deținute în locațiune, vor fi în imposibilitate de a activa conform cerințelor din HG nr.183/2021, drept consecință companiile de transport vor înregistra pierderi legate de locațiunea autovehiculelor menționate, inclusiv a clienților, contractelor de transport, disponibilizarea personalului.

De fapt, prin Hotărârea de Guvern nr.183/2021 au fost efectuate mai multe modificări la Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257/2017, care contravin legislației în vigoare și înrăutățesc situația în mare parte a transportatorilor internaționali de mărfuri, avantajându-i doar pe cei mai mari transportatori.

Reclamanta notează că, cele mai mari încălcări se observă la abrogarea Secțiunii 2 a Capitolului 1 Titlul IV din Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere (*Procedura de alocare a autorizațiilor unitare și multipli de transport rutier de mărfuri*).

Prin eliminarea respectivei Secțiuni s-a diminuat transparența în procesul de eliberare a autorizațiilor de transport. Or, norma dată de drept prevedea obligația Agenției Naționale Transport Auto de a publica pe portalul extern public al sistemului informațional „*e-Autorizație transport*” disponibilul de autorizații de transport rutier internațional și posibilitatea operatorului transportului rutier de a consulta aceste date.

La fel, prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021 a fost abrogată a doua sintagmă din pct.80 din Regulament, care prevedea un mecanism de control al ministerului de resort la aprobarea listei operatorilor de transport rutier cărora le-au fost repartizate autorizații CEMT.

Modificările adoptate prin Hotărârea Guvernului nr.183/2021 creează condiții optime pentru favorizarea ilegalităților și corupției în procedura de eliberare a autorizațiilor de transport internațional, printre care se numără abrogarea pct.39, 40, 41 etc.

Reclamanta a subliniat că, prin ordinul nr.133 din 20 septembrie 2021 s-a stabilit că repartizarea autorizațiilor CEMT pentru anul 2022 se va efectua prin sistemul informațional „*e-Autorizații transport*” în conformitate cu prevederile Secțiunii a 3-a, Capitolul 2¹ din Titlul III al Codului transporturilor rutiere.

Din cele reținute, SRL „IGP-Trans” consideră că Hotărârea Guvernului nr.183/2021, prin care a fost modificat Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257/2017, este integral ilegală, fiind contrar Codului transportatorilor rutiere, și urmează a fi anulată.

Prin încheierea din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost atras în proces în calitate de terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

Prin încheierea din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de SRL „IGP-Trans” în temeiul art.2 alin.(3) lit.c), art.191 alin.(2), art.207 din Codul administrativ.

La 24 iunie 2022, SRL „IGP-Trans” reprezentată de avocatul Igor Coban a depus recurs împotriva încheierii din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță și același complet de judecată.

În motivarea recursului SRL „IGP-Trans” reprezentată de avocatul Igor Coban a indicat că prima instanță eronat a ajuns la concluzia de a declara acțiunea sa ca inadmisibilă, deoarece în aceasta ea nu a ridicat probleme de constituționalitate, dar probleme de legalitate a Hotărârii Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257/2017, având în vedere că *actul normativ respectiv nu contravine Constituției, dar direct Codului transporturilor rutiere și Legii nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative.*

Conform art.241 alin.(1) din Codul administrativ, încheierile primei instanțe și ale instanței de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi.

Potrivit art.242 din Codul administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat încheierea contestată la 12 mai 2022 și notificată reprezentantului SRL „IGP-Trans”, avocatului-stagiar Brînză Dionis, prin intermediul poștei electronice: [XXXXXX](#) la 17 iunie 2022, fapt ce rezultă din scrisoarea de expediere (f.d.136).

Astfel, recursul SRL „IGP-Trans” din 24 iunie 2022 a fost depus în termenul prevăzut la art.242 din Codul administrativ (f.d.137).

La 11 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Guvernului și Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale copia recursului depus de SRL „IGP-Trans”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referințelor, fapt ce se confirmă prin scrisoarea instanței de recurs și avizele poștale de recepție (f.d. 144-147).

La 01 august 2022, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de SRL „IGP-Trans”, cu menținerea încheierii contestate, pe care o consideră legală și întemeiată.

La 19 septembrie 2022, Guvernul Republicii Moldova a depus referință la recursul depus de SRL „IGP-Trans”, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea încheierii contestate, pe care o consideră legală și întemeiată.

Conform art.243 alin.(2) din Codul administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată.

În speță, completul a decis examinarea cererii de recurs fără înștiințarea participanților la proces, cu plasarea datei ședinței pe pagina web a Curții Supreme de Justiție, fiind inoportună invitarea părților, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind actele cauzei, completul specializat pentru examinare acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de anulat încheierea contestată, cu emiterea unei decizii noi, prin care cauza se restituie spre examinare la Curtea de Apel Chișinău, din următoarele motive.

Conform art.243 alin.(1) din Codul administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: c) anulează încheierea și adoptă o nouă încheiere.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, în prezenta speță obiectul de examinare în ordine de recurs vizează legalitatea încheierii din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care în temeiul art.2 alin.(3) lit.c), art.191 alin.(2), art.207 din Codul administrativ, art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție, art.4 alin.(1) lit.a) din Legea cu privire la Curtea Constituțională nr.317 din 13 decembrie 1994 și art.4 alin.(1) lit.a) din Codul jurisdicției constituționale nr.502 din 16 iunie 1995, a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de SRL „IGP-Trans” din motiv că controlul constituționalității Hotărârii Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257/2017, ține de competența Curții Constituționale.

Conform art.1 alin.(1) din Codul administrativ, legislația administrativă reprezintă cadrul juridic principal prin care se asigură reglementarea raporturilor administrative la desfășurarea activității administrative și a controlului judecătoresc asupra acesteia.

Potrivit art.2 alin.(1)-(3) din Codul administrativ, prevederile prezentului cod determină statutul juridic al participanților la raporturile administrative, atribuțiile autorităților publice administrative și ale instanțelor de judecată competente pentru examinarea litigiilor de contencios administrativ, drepturile și obligațiile participanților în procedura administrativă și cea de contencios administrativ.

Anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

Prevederile prezentului cod nu se aplică:

a) raporturilor juridice de drept privat la care participă autoritățile publice;

b) raporturilor juridice ale autorităților publice care acționează în baza Codului contravențional sau Codului penal;

c) actelor supuse controlului de constituționalitate de către Curtea Constituțională;

d) *procedurii de elaborare și adoptare a actelor normative.*

În conformitate cu art.10 alin.(1) din Codul administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Reieșind din prevederile art.11 alin.(1) și (2) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Potrivit art.12 din Codul administrativ, un act administrativ normativ este actul juridic subordonat legii adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică în baza prevederilor constituționale sau legale, care nu se supune controlului constituționalității și stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Conform art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

Din prevederile art.20 din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Potrivit art.21 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

Conform art.22 alin.(1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Din dispozițiile art.189 alin.(1) din Codul administrativ rezultă că, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art.191 alin.(2) din Codul administrativ, curțile de apel soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva actelor administrative normative, care nu se supun controlului de constituționalitate.

Conform art.206 alin.(1) lit.e) din Codul administrativ, o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acțiune de control normativ).

Totodată, potrivit art.2 din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, prin act normativ se înțelege – act juridic adoptat, aprobat sau emis de o autoritate publică, care are caracter public, obligatoriu, general și impersonal și care stabilește, modifică ori abrogă norme juridice care reglementează nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice și care sunt aplicabile unui număr nedeterminat de situații identice.

Din prevederile art.6 din Legea cu privire la actele normative, legislația Republicii Moldova este constituită din următoarele acte normative:

- a) Constituția Republicii Moldova;
- b) legile și hotărârile Parlamentului;
- c) decretele Președintelui Republicii Moldova;
- d) hotărârile și ordonanțele Guvernului;
- e) actele normative ale autorităților administrației publice centrale de specialitate;
- f) actele normative ale autorităților publice autonome;
- g) actele normative ale autorităților unităților teritoriale autonome cu statut juridic special;
- h) actele normative ale autorităților administrației publice locale.

Conform art.14 alin.(1)-(2) din Legea nr.100/2017, hotărârea Guvernului este un act care se adoptă de către Guvern pentru:

- a) exercitarea atribuțiilor Guvernului și pentru organizarea executării legilor;
- b) aprobarea proiectelor de lege, proiectelor de hotărâre a Parlamentului și proiectelor de decret al Președintelui Republicii Moldova, inițiate de către Guvern;
- c) inițierea negocierilor asupra tratatelor internaționale;
- d) alte scopuri pentru care este necesară adoptarea unei hotărâri de Guvern.

Relațiile sociale care necesită o reglementare detaliată se stabilesc prin regulamente, instrucțiuni, statute, reguli, metodologii, aprobate prin hotărâre de Guvern.

Potrivit art.62 alin.(1) din Legea nr.100/2017, modificarea actului normativ constă în schimbarea oficială a textului actului, inclusiv a dispozițiilor finale sau tranzitorii, realizată prin modificări, excluderi sau completări ale unor părți din text.

Ține de menționat că, actul administrativ individual, ca orice act juridic, reprezintă o manifestare de voință făcută în scopul de a produce efecte juridice.

Astfel, actul administrativ individual reprezintă forma juridică principală a activității autorităților administrației publice.

În ceea ce privește actul administrativ normativ acesta cuprinde reguli generale de conduită, impersonale și de aplicabilitate repetată, în vederea aplicării la un număr nedeterminat de subiecți. Actul administrativ cu caracter normativ prezintă trăsături asemănătoare oricărui alt act administrativ, având însă anumite particularități.

Actul administrativ normativ reprezintă o manifestare unilaterală de voință și este emis în temeiul și pentru realizarea puterii publice, fiind obligatoriu. Or, caracterul obligatoriu al actului administrativ este o consecință a prezumției de legalitate ce funcționează în favoarea unui asemenea act.

Suplimentar, instanța de recurs indică că, actul administrativ normativ conține reguli generale cu aplicabilitate repetată și produce efecte *erga omnes*.

Respectiv, actul normativ conține reglementări de principiu, care se adresează unor persoane nedeterminate, adică are o aplicabilitate generală. Oricât de restrâns ar fi

obiectul de reglementare a actelor administrative normative, acestea își păstrează caracterul normativ atâta timp cât subiecții nu sunt individual determinați.

Așadar, actele administrative normative conțin reglementări cu caracter general, impersonal, care produc efecte *erga omnes*, asemenea legilor.

Totuși actele administrative normative trebuie să fie în concordanță cu legea, aceasta din urmă aflându-se în ierarhia normelor juridice superior actului administrativ normativ.

Instanța de recurs subliniază că, obiectul prezentei acțiuni în contencios administrativ o constituie Hotărârea Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017, care este un act normativ subordonat legii, aprobat de Guvernul Republicii Moldova, și care stabilește reguli de aplicare obligatorii pentru un număr nedeterminat de situații identice.

Potrivit art.114 din Constituție, justiția se înfăptuiește în numele legii numai de instanțele judecătorești.

Conform art.135 alin.(1) lit.a) și alin.(2) din Constituție, Curtea Constituțională exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte. Curtea Constituțională își desfășoară activitatea din inițiativa subiecților prevăzuți de Legea cu privire la Curtea Constituțională.

Din prevederile art.4 alin.(1) lit.a) din Legea nr.317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, Curtea Constituțională exercită la sesizare controlul constituționalității legilor, regulamentelor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și dispozițiilor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Iar, în conformitate cu art. 4 alin. (1) lit. a) din Codul jurisdicției constituționale nr.502 din 16 iunie 1995, în exercitarea jurisdicției constituționale, Curtea Constituțională: efectuează, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

Totodată, art.31 alin.(1) și (3) din Legea nr.317 din 13 decembrie 1994 cu privire la Curtea Constituțională, statuează că, Curtea Constituțională examinează numai chestiuni ce țin de competența ei. Curtea Constituțională examinează în exclusivitate probleme de drept.

Astfel, Curtea Constituțională este singura autoritate competentă să se pronunțe în mod definitiv cu privire la un aspect care ține de Constituție și care vizează direct funcționarea Curții Constituționale și raporturile cu autoritățile statului, fiind exceptată de la orice cenzură din partea unei autorități publice care aplică și interpretează norme inferioare Constituție.

Colegiu reține că, potrivit cadrului legal citat supra, competența Curții Constituționale exercită prin litera g) a art.135 din Constituție trebuie raportată la competența generală de exercitare a controlului constituționalității actelor cuprinse la lit.a) a aceluiași articol.

Pot face obiect al sesizării privind excepției de neconstituționalitate legile și hotărârile Parlamentului, decretele Președintelui Republicii Moldova, hotărârile și ordonanțele Guvernului, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Prin urmare, hotărârile Guvernului fac obiect al controlului de constituționalitate. În același timp, hotărârile de Guvern se supun și controlului de legalitate. Or, atunci când din argumentele autorului sesizării decurge că se solicită, de fapt, un control de legalitate al unei hotărâri de Guvern (se afirmă că hotărârea Guvernului contravine unei legi), și nu unul de constituționalitate, Curtea Constituțională declară sesizarea inadmisibilă.

În acest sens, se remarcă că, în decizia de inadmisibilitate nr.27 din 29 martie 2018 a sesizării nr.23a/2018 privind controlul constituționalității Hotărârii Guvernului nr.970 din 15 noiembrie 2017 cu privire la aprobarea circumscriptiilor uninominale permanente, Curtea a menționat că hotărârile Guvernului sunt acte de reglementare secundară (*secundum legem*), care sunt emise în vederea executării legilor și, prin urmare, trebuie să nu contravină acestora. Totuși, controlul legalității unei hotărâri de Guvern excede rolului constituțional al Curții Constituționale. Controlul de legalitate al unor asemenea acte le revin, prin definiție, instanțelor de judecată. Această concluzie decurge din art.114 din Constituție, potrivit căruia justiția este înfăptuită în numele legii numai de instanțele judecătorești, dar și din art.134 alin.(3) din Constituție. Mai mult, în ipoteza în care Curtea ar admite spre examinare în fond excepția de neconstituționalitate, ea și-ar ignora propria jurisprudență, în care a menționat în mod constant că hotărârile Guvernului care sunt susceptibile de controlul legalității, țin de competența instanțelor de judecată (decizia de inadmisibilitate nr.24 din 25 februarie 2019 a sesizării nr.29g/2019 privind excepția de neconstituționalitate a punctului 4 subpunctul 8) din Hotărârea Guvernului nr.124 din 15 februarie 2013 și a art.4 alin.(18) din Legea nr.1417 din 17 decembrie 1997 pentru punerea în aplicare a Titlului III al Codului fiscal).

Referitor la actele cu caracter normativ (art.12 din Codul administrativ), în decizia nr.24 din 25 februarie 2019, Curtea a observat că deși autorii sesizării au invocat faptul că anumite prevederi din Hotărârea Guvernului ar încălca articolele din Constituție, totuși în susținerea opiniei lor, autorii excepției au menționat că dispoziția în discuție nu ar asigura executarea articolului din Lege, ci ar contraveni acestuia. Așadar, Curtea a observat că autorii sesizării au solicitat, de fapt, un control al legalității Hotărârii Guvernului, și nu unul al constituționalității acesteia.

Prin urmare, hotărârile Guvernului cu caracter normativ care sunt susceptibile de controlul legalității, țin de competența instanțelor de judecată.

Mai mult, în decizia de inadmisibilitate nr.85 din 30 iunie 2022 a sesizării nr.208g/2021 privind excepție de neconstituționalitate a unor prevederi din Codul educației, la §28 „...Curtea reține că pretinsa omisiunea a Guvernului are la bază încălcarea legii și la controlul executării legii, nu a Constituției. Cu privire la executarea legii și la controlul executării legii, Curtea reiterează că hotărârile Guvernului sunt acte de reglementare secundară (*secundum legem*), care sunt emise în vederea executării legilor și, prin urmare, trebuie să nu contravină acestora. În jurisprudența sa, Curtea a reținut că atunci când argumentele autorului sesizării susțin un control de legalitate al unei hotărâri de Guvern (e.g. se afirmă că hotărârea Guvernului contravine unei legi), și

nu unul de constituționalitate, hotărârile Guvernului fac obiect al controlului de legalitate. Deși aceste considerente vizează cazurile privind neconcordanța dintre lege și actele normative care aplică legea, Curtea reține că ele se aplică, *mutatis mutandis*, și în privința omisiunii Guvernului de a executa o lege.

Așadar, actualmente delimitarea competenței instanțelor de judecată de cea a controlului de constituționalitate, se face după următoarele criterii:

1. nivelul autorității publice (Parlament, Președintele Republicii Moldova, Guvern);
2. caracterul actului emis (normativ sau individual);
3. conținutul actului (persoană oficială vizată).

Cele enunțate rezumă că, ține de competența instanțelor judecătorești hotărârile de Guvern (cu caracter normativ/individual) dacă criticile autorului vizează o problemă de legalitate, iar de competența Curții Constituționale hotărârile de Guvern (cu caracter normativ) dacă criticile autorului vizează o problemă de constituționalitate și de interes public deosebit (actele individuale). La acest aspect, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că actele administrative cu caracter individual, emise de Parlament, Președintele Republicii Moldova și Guvern în exercițiul atribuțiilor prevăzute expres de normele constituționale sau legislative, ce țin de alegerea numirea și destituirea din funcțiile publice a persoanelor oficiale exponente ale unui interes public deosebit, fac obiect al controlului constituționalității la sesizarea subiecților abilitați cu acest drept (HCC nr.3 din 20 ianuarie 2015, §25). *Pot face obiect al controlului constituționalității sub aspectul formei și procedurii de adoptare (HCC nr.29/2010)*. Sunt excluse de la vreun control jurisdicțional actele individuale cu caracter politic. Aici, Curtea a subliniat că actele cu caracter individual, ce țin de alegerea, numirea și destituirea din funcțiile politice, nu fac obiect al controlului de constituționalitate (HCC nr.29 din 21 decembrie 2010).

În circumstanțele enunțate și reieșind din cadrul legal aplicabil speței, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că prima instanță prematur a stabilit motivul inadmisibilității cererii de chemare în judecată depuse de SRL „IGP-Trans”, or, în prezenta speță recurenta/reclamantă SRL „IGP-Trans” ridică o problemă de legalitate a actului normativ, la caz, a Hotărârii Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017, care în viziunea ultimei contravine Codului transporturilor rutiere, adoptat prin Legea nr.150 din 17 iulie 2014 și Legii nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative.

Prin urmare, actul normativ contestat nu se supune controlului constituționalității ce ține de competența Curții Constituționale, dar controlului legalității ce revine nemijlocit de competența instanțelor naționale de judecată prin prisma Codului administrativ.

Cele nominalizate denotă faptul că, prevederile Codului administrativ sunt aplicabile prezentului litigiu, iar Curtea de Apel Chișinău ca instanță de contencios administrativ, era competentă să se expună asupra legalității actului normativ - Hotărârea Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea

Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017, care se supune controlului de legalitate.

Distinct, Colegiu reține că, prin Legea Parlamentului Republicii Moldova nr.181 din 11 septembrie 2020 au fost efectuate modificări la Codul transporturilor rutiere nr.150/2014. Potrivit art.II alin.(2) din Legea sus-nominalizată, Guvernul, în termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi, va pune în concordanță actele sale normative cu prezenta lege. În temeiul art.II alin.(2) din Legea nr.181/2020 pentru modificarea Codului transporturilor rutiere nr.150/2014, Guvernul Republicii Moldova la 15 septembrie 2021 a adoptat Hotărârea nr.183, prin care a introdus modificări în Regulamentul privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017.

Astfel, se atestă că, Hotărârea Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257 din 28 aprilie 2017, este un act de reglementare secundară (*secundum legem*), care a fost emis și ajustat, cu modificările sale ulterioare, în concordanță cu Codul transporturilor rutiere nr.150/2014.

Așadar, concluziile primei instanțe referitor la inadmisibilitatea acțiunii sunt premature și nejustificate, întrucât SRL „IGP-Trans” în acțiunea sa ridică probleme de legalitate a Hotărârii Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.257/2017, care în opinia ultimei contravine direct Codului transporturilor rutiere și Legii nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative.

Date fiind cele constatate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că Hotărârea Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257 din 28 aprilie 2017, constituie obiect de examinare al acțiunii în control normativ, iar competență să verifice temeinicia și legalitatea acesteia îi revine instanței de judecată.

Din motivele expuse, și având în vedere că actul normativ contestat constituie obiect al acțiunii de control normativ în sensul dispozițiilor Codului administrativ, iar încheierea din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău este neîntemeiată, fiind emisă cu încălcări de procedură, ce afectează dreptul SRL „IGP-Trans” la un proces echitabil, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este întemeiat, ceea ce impune anularea încheierii contestate, cu dispunerea restituirii cauzei spre examinare în prima instanță conform competenței jurisdicționale, or, menținerea acesteia în condițiile enunțate supra ar constitui o încălcare a dreptului recurentei/reclamante de a dispune de drepturile sale procedurale garantate atât de legislația națională, cât și Convenția Europeană pentru Apărare Drepturilor Omului.

Colegiul reține că, la examinarea cauzei Curtea de Apel Chișinău urmează să delimiteze argumentele reclamantei care țin de legalitatea actului normativ contestat de

cele care sunt de constituționalitate prin prisma art.2 alin.(2) lit.d) din Codul administrativ, potrivit căruia prevederile Codului administrativ nu se aplică procedurii de elaborare și adoptare a actelor normative.

Din considerentele menționate completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, de a anula încheierea contestată, cu restituirea cauzei pentru examinare la Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art.243 alin.(1) lit.c) și alin.(2) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul depus de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans” reprezentată de avocatul Coban Igor.

Se anulează încheierea din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans” împotriva Guvernului Republicii Moldova, terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a Republicii Moldova cu privire la anularea Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257/2017, cu restituirea cauzei pentru examinare la Curtea de Apel Chișinău.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron

Dosarul nr. 3r-216/22
2-21168519-01-3r-11072022

ÎNCHEIERE

12 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Aliona Miron

examinând cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans”, reprezentată de avocatul Coban Igor cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans” împotriva Guvernului Republicii Moldova, terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova cu privire la anularea Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257/2017,

c o n s t a t ă:

La 15 noiembrie 2021, SRL „IGP-Trans” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Guvernului Republicii Moldova, solicitând anularea Hotărârii Guvernului nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257 din 28 aprilie 2017.

Prin încheierea din 24 februarie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost atras în proces în calitate de terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale.

Prin încheierea din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost declarată inadmisibilă acțiunea depusă de SRL „IGP-Trans” în temeiul art.2 alin.(3) lit.c), art.191 alin.(2) și art.207 din Codul administrativ.

La 24 iunie 2022, SRL „IGP-Trans”, reprezentată de avocatul Igor Coban a depus recurs împotriva încheierii din 12 mai 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate, cu remiterea cauzei spre rejudecare în aceeași instanță și același complet de judecată.

La 11 iulie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Guvernului RM și Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale copia recursului depus de SRL „IGP-Trans”, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referințelor, fapt ce se confirmă prin scrisoarea instanței de recurs și avizele poștale de recepție (f.d. 144-147).

La 01 august 2022, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale a depus referință, solicitând respingerea recursului depus de SRL „IGP-Trans”, cu menținerea încheierii contestate, pe care o consideră legală și întemeiată.

La 04 august 2022, în temeiul art.12¹ din Codul de procedură civilă, SRL „IGP-Trans”, reprezentată de avocatul Coban Igor a depus cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale în vederea exercitării controlului constituționalității a Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257/2017, care în opina SRL „IGP-Trans” contravine Codului transporturilor rutiere, art.3 și art.4 din Legea nr.100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative.

Examinând cererea SRL „IGP-Trans” reprezentată de avocatul Coban Igor cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că aceasta urmează a fi respinsă, din motivele ce succed.

Conform art.195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art. 169-171.

În conformitate cu art.12¹ alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională.

Aliniatul (2) al aceluiași articol, statuează că, la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu;

c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale, având ca obiect prevederile contestate.

Distinct, se reține că la 09 februarie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a adoptat Hotărârea nr.2 „Pentru interpretarea articolului 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția Republicii Moldova (excepția de neconstituționalitate) (sesizarea nr.55b/2015)”, prin care s-a decis că în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, hotărârilor Parlamentului, decretelor Președintelui Republicii Moldova, hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze aflate pe rolul său, instanța de judecată este obligată să sesizeze Curtea Constituțională. Totodată, s-a dispus că excepția de neconstituționalitate poate fi

ridicată în fața instanței de judecată de către oricare dintre părți sau reprezentantul acesteia, precum și de către instanța de judecată din oficiu.

Conform §79-80 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09 februarie 2016, pentru interpretarea art.135 alin.(1) lit.a) și lit.g) din Constituție, controlul concret de constituționalitate pe cale de excepție constituie singurul instrument prin intermediul căruia cetățeanul are posibilitatea de a acționa pentru a se apăra împotriva legislatorului însuși, în cazul în care, prin lege, drepturile sale constituționale sunt încălcate. Curtea menționează că dreptul de acces al cetățenilor prin intermediul excepției de neconstituționalitate la instanța constituțională reprezintă un aspect al dreptului la un proces echitabil.

Potrivit paragrafelor §82-83 din aceeași Hotărâre, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții:

(1) obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție;

(2) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu.

(3) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei;

(4) nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

Verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale. Judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful §82.

Așadar, pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea Curții Constituționale, sunt necesare întrunirea cumulativă a tuturor condițiilor strict-obligatorii prevăzute la art.12¹ alin.(2) din Codul de procedură civilă.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, verificând respectarea condițiilor prevăzute la §82 din Hotărârea Curții Constituționale nr.2 din 09 februarie 2016, obligator-necesare pentru ridicarea excepției de neconstituționalitate, ajunge la concluzia că acestea nu sunt întrunite în totalitate, în special ce se referă la pct.3 din §82 al Hotărârii Curții Constituționale nr.2/2016 și anume: *„prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei”*.

Or, recurenta/reclamantă SRL „IGP-Trans” solicită ridicarea excepției de neconstituționalitate, cu sesizarea în acest sens a Curții Constituționale, a prevederilor Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257/2017, care, în esență, constituie în prezenta speță, însăși obiectul de examinare al acțiunii în control normativ în sensul dispozițiilor Codului administrativ, a cărei legalitate o contestă.

Prin urmare, din motivele relatate supra, cererea depusă de SRL „IGP-Trans”, reprezentată de avocatul Coban Igor cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, urmează a fi respinsă.

În conformitate cu art.195 și art.230 din Codul administrativ și în conformitate cu art.12¹ din Codul de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor

în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans” reprezentată de avocatul Coban Igor cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „IGP-Trans” împotriva Guvernului Republicii Moldova, terț Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale al Republicii Moldova cu privire la anularea Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.183 din 15 septembrie 2021 pentru modificarea Regulamentului privind eliberarea și utilizarea autorizațiilor de transporturi rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.257/2017.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Aliona Miron